

Zaak C-533/20

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

21 oktober 2020

Verwijzende rechter:

Kúria (Hongarije)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

20 oktober 2020

Verzoekster, verweester in cassatie:

Upfield Hungary Kft.

Verweerder, verzoeker tot cassatie:

Somogy Megyei Kormányhivatal

Beslissing

van de Kúria (hoogste rechterlijke instantie, Hongarije)

als cassatierechter

[OMISSIS]

Verzoekster: Upfield Hungary Kft. ([OMISSIS] Boedapest, Hongarije

[OMISSIS])

[OMISSIS]

Verweerder: Somogy Megyei Kormányhivatal (administratieve diensten van de provincie Somogy, Hongarije) ([OMISSIS] Kaposvár, Hongarije [OMISSIS])

[OMISSIS]

Voorwerp van het hoofdgeding: rechterlijke toetsing van een administratief besluit inzake consumentenbescherming

Partij die cassatieberoep heeft ingesteld: verweerder

[OMISSIS] [nationale procesrechtelijke aspecten]

Dictum

De Kúria [OMISSIS] verzoekt het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: „Hof”) om een prejudiciële beslissing over de volgende vraag:

Moeten de bepalingen van verordening (EU) nr. 1169/2011 van het Europees Parlement en de Raad van 25 oktober 2011 betreffende de verstrekking van voedselinformatie aan consumenten, tot wijziging van verordeningen (EG) nr. 1924/2006 en (EG) nr. 1925/2006 van het Europees Parlement en de Raad en tot intrekking van richtlijn 87/250/EEG van de Commissie, richtlijn 90/496/EEG van de Raad, richtlijn 1999/10/EG van de Commissie, richtlijn 2000/13/EG van het Europees Parlement en de Raad, richtlijnen 2002/67/EG en 2008/5/EG van de Commissie, en verordening (EG) nr. 608/2004 van de Commissie, en met name artikel 18, lid 2, daarvan, aldus worden uitgelegd dat wanneer aan levensmiddelen vitamines worden toegevoegd, de lijst van ingrediënten van die levensmiddelen niet alleen de benaming van de vitamines moet vermelden, maar ook die van de vitamineformuleringen die aan de levensmiddelen mogen worden toegevoegd?

[OMISSIS] [nationale procesrechtelijke aspecten]

Motivering

Feiten

[Or. 2]

- [1] Verzoekster, die activiteiten verricht in verband met de verkoop van margarineproducten, heeft als eerste het product met de benaming „Flóra ProActiv, margarine met een vetgehalte van 35 % en met toegevoegde plantensterolen” (hierna: „product”) in Hongarije gedistribueerd. Op het etiket van het product heeft zij bij de ingrediënten „vitaminen (A, D)” vermeld om aan te geven dat het product toegevoegde vitamines A en D bevat.
- [2] Verweerder heeft vastgesteld dat verzoekster bij de opsomming van de ingrediënten op het etiket van het product niet had gehandeld in overeenstemming met het bepaalde in verordening (EU) nr. 1169/2011 van het Europees Parlement en de Raad van 25 oktober 2011 betreffende de verstrekking van voedselinformatie aan consumenten, tot wijziging van verordeningen (EG) nr. 1924/2006 en (EG) nr. 1925/2006 van het Europees Parlement en de Raad en tot intrekking van richtlijn 87/250/EEG van de Commissie, richtlijn 90/496/EEG van de Raad, richtlijn 1999/10/EG van de Commissie, richtlijn 2000/13/EG van het Europees Parlement en de Raad, richtlijnen 2002/67/EG en 2008/5/EG van de

Commissie, en verordening (EG) nr. 608/2004 van de Commissie (hierna: „verordening nr. 1169/2011”), aangezien zij, wat de vitaminen betreft - mede gelet op de voorschriften van verordening (EG) nr. 1925/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 20 december 2006 betreffende de toevoeging van vitaminen en mineralen en bepaalde andere stoffen aan levensmiddelen (hierna: „verordening nr. 1925/2006”) -, in de ingrediëntenlijst de namen van de gebruikte vitamineformuleringen had moeten vermelden. Bij besluit heeft verweerder verzoekster daarom een waarschuwing gegeven en haar tevens verplicht om de inbreuk onmiddellijk te beëindigen.

- [3] De rechter in eerste aanleg waarbij verzoekster beroep had ingesteld, heeft verweerders besluit met terugwerkende kracht tot de bekendmaking ervan nietig verklaard. De rechter in eerste aanleg stelde namelijk vast dat verordening nr. 1169/2011 het begrip „specifieke benaming” niet definieert en geen verdere bepalingen ter zake bevat, en dat artikel 7 van verordening nr. 1925/2006 weliswaar voorziet in regels inzake etikettering, presentatie en reclame, maar evenmin bepalingen bevat over de benaming van de ingrediënten. Aangezien alle in bijlage II bij verordening nr. 1925/2006 [onder het desbetreffende kopje] opgesomde verbindingen vitamine A of D betreffen, en noch verordening 1169/2011 noch enig ander wettelijk voorschrift een definitie geeft van het begrip „specifieke benaming”, zijn er geen bepalingen die eraan in de weg staan dat in de lijst van de ingrediënten van het product de aanduiding „vitamine A” of „vitamine D” wordt vermeld.
- [4] De rechter in eerste aanleg heeft voorts verwezen naar verordening (EG) nr. 1924/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 20 december 2006 inzake voedings- en gezondheidsclaims voor levensmiddelen (hierna: „verordening nr. 1924/2006”) en de bijlage daarbij, die de voedingsclaims en de voorwaarden voor het gebruik van deze claims bevat. Zijn standpunt is dat, met inachtneming van de kwantitatieve eisen, aan de claim dat het product de vitaminen A en D bevat dezelfde waarde en betekenis toekomt als aan de vermelding dat het product een bron van vitamine A of vitamine D is. Verder was hij van oordeel dat de omschrijving juist makkelijk begrijpelijk en eenduidig is wanneer de distributeur in de opsomming van de ingrediënten vitaminen niet met de naam van de vitamineverbinding aanduidt, maar met vermelding van – in het onderhavige geval – de in het dagelijkse leven gebruikte naam „vitamine A” en „vitamine D”, die tevens een consumentvriendelijke aanduiding is.
- [5] Verweerder heeft tegen het definitieve vonnis cassatieberoep ingesteld bij de Kúria. In zijn cassatieberoep voert hij aan dat overeenkomstig artikel 2, lid 2, onder f) en h), van verordening nr. 1169/2011 elke stof - dus ook elk bestanddeel van een samengesteld ingrediënt - die in verordening nr. 1925/2006 uitdrukkelijk is genoemd en die derhalve als „specifieke benaming” moet worden aangemerkt, dient te worden vermeld op de verpakking. Verweerder wijst erop dat verordening nr. 1924/2006 niet relevant is voor deze zaak, aangezien de daarin genoemde claims consumenten kunnen informeren over het vitaminegehalte van het product, maar geen betrekking hebben op de verplichte vermeldingen inzake de

samenstelling. Ten slotte merkt hij op dat voor de autoriteit de in de samenstelling gebruikte vitamineformuleringen relevant zijn om redenen die samenhangen met de bij de analytische onderzoeken van levensmiddelen gebruikte meetmethodes en meettechnologie.

- [6] Verweerder heeft in zijn cassatieberoep aangevoerd dat de voor de zaak relevante rechtspraak niet uniform is en heeft een beslissing van een andere rechterlijke instantie overgelegd, die op basis van dezelfde wettelijke voorschriften tot een bevinding is gekomen die tegengesteld is aan die in het vonnis dat de verwijzende rechter in cassatie moet toetsen. **[Or. 3]**
- [7] Verzoekster concludeert in haar incidenteel cassatieberoep tot bevestiging van het definitieve vonnis. Zij benadrukt dat de vermelding van de samenstelling of de chemische naam van vitaminen of mineralen niet bijdraagt aan een beter begrip onder consumenten en betoogt voorts dat het de algemene marktpraktijk is om niet de naam van de verbinding maar die van de vitamine te vermelden. Verzoekster geeft ook aan dat de praktijk van de Hongaarse autoriteiten in deze kwestie niet uniform is.
- [8] Met betrekking tot de feiten merkt de verwijzende rechter op dat hij langs officiële kanalen heeft vernomen dat op de verpakkingen van in de handel gebrachte levensmiddelen doorgaans slechts de naam van de vitaminen (bijvoorbeeld: vitamine C) wordt vermeld, doch dat de opsomming van de ingrediënten in sommige gevallen ook de vitamineformuleringen bevat waaruit de vitamines zijn opgebouwd. Bovendien kan worden vastgesteld dat de Kúria geen rechtspraak heeft ontwikkeld op het gebied van de vermelding van vitaminen en voedselingredienten en dat de rechtspraak van lagere rechterlijke instanties niet uniform is.

Over de prejudiciële vraag

- [9] Volgens de Kúria gaat het in dit geding om de vraag wat voor de toepassing van artikel 18, lid 2, van verordening nr. 1169/2011 in het geval van vitaminen onder „specifieke benaming” moet worden verstaan. Voor de beantwoording van deze vraag is de uitlegging van de verordening noodzakelijk.
- [10] § 10, lid 1, van de az élelmiszerláncról és hatósági felügyeletéről szóló 2008. évi XLVI. törvény (wet XLVI van 2008 betreffende de voedselketen en het officiële toezicht hierop) bepaalt dat levensmiddelen uitsluitend in de handel kunnen worden gebracht indien de etikettering in de Hongaarse taal, in makkelijk te begrijpen en duidelijke bewoordingen, de informatie bevat die wordt voorgeschreven door de in het kader van de uitvoering van deze wet uitgevaardigde wettelijke regelingen en de rechtstreeks toepasselijke handelingen van de Europese Unie, en wel op de daarin aangegeven wijze (hierna: „voorschriften voor voedingswaarde-etikettering”).

- [11] Artikel 18, lid 1, van verordening nr. 1169/2011 bepaalt dat de lijst van ingrediënten bestaat uit de opsomming van alle ingrediënten van het levensmiddel. Het begrip „ingrediënt” is in artikel 2, lid 2, punt f), gedefinieerd als elke stof of product, waaronder aroma's, levensmiddelenadditieven en voedingsenzymen, en elk bestanddeel van een samengesteld ingrediënt, die/dat bij de vervaardiging of de bereiding van een levensmiddel wordt gebruikt en nog in het eindproduct aanwezig is, zelfs in een veranderde vorm; residuen worden niet als ingrediënten beschouwd. Volgens punt h) is een samengesteld ingrediënt een ingrediënt dat zelf uit meer dan één ingrediënt bestaat.
- [12] Overeenkomstig artikel 18, lid 2, van verordening nr. 1169/2011 worden de ingrediënten aangeduid met hun specifieke benaming, in voorkomend geval overeenkomstig de in artikel 17 en bijlage VI neergelegde regels.
- [13] Bijlage I bij verordening nr. 1925/2006 bepaalt welke vitamines en mineralen, bijlage II welke vitamineformuleringen en mineraalverbindingen aan levensmiddelen mogen worden toegevoegd.
- [14] De Kúria merkt op dat overeenkomstig artikel 7, lid 3, van verordening nr. 1925/2006 voedingswaarde-etikettering verplicht is voor producten waaraan vitamines en mineralen zijn toegevoegd en die onder deze verordening vallen. De te verstrekken informatie bestaat uit de in artikel 30, lid 1, van verordening nr. 1169/2011 genoemde gegevens en de totale in het levensmiddel aanwezige hoeveelheden van de vitamines en mineralen die aan dat levensmiddel zijn toegevoegd. Artikel 7, lid 5, bepaalt dat dit artikel geldt onverminderd andere bepalingen van de levensmiddelenwetgeving die van toepassing zijn op gespecificeerde categorieën levensmiddelen. Artikel 1, lid 4, van richtlijn 90/496 verwijst in het kader van voedingswaarde-etikettering naar vitamines. Artikel 6 van de richtlijn en de bijlage erbij schrijven uitdrukkelijk de vermelding van vitamines - en niet van vitamineformuleringen - voor.
- [15] Het begrip „specifieke benaming” is niet gedefinieerd in de wet- en regelgeving. **[Or. 4]**
- [16] Gelet op het voorgaande is het voor de verwijzende rechter niet duidelijk wat voor de toepassing van artikel 18, lid 2, van verordening nr. 1169/2011 in geval van vitamines als „specifieke benaming” moet worden beschouwd. De niet-uniforme praktijk van distributeurs, autoriteiten en rechterlijke instanties bevestigt ook dat er bij de uitlegging van deze bepaling moeilijkheden rijzen.
- [17] Overeenkomstig artikel 267, eerste alinea, onder b), van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (hierna: „VWEU”) is het Hof van Justitie van de Europese Unie bevoegd om bij wijze van prejudiciële beslissing een uitspraak te doen over de uitlegging van handelingen van de instellingen van de Unie.
- [18] Artikel 267, derde alinea, VWEU bepaalt dat indien een uitleggingsvraag wordt opgeworpen in een zaak bij een nationale rechterlijke instantie waarvan de beslissingen volgens het nationale recht niet vatbaar zijn voor hoger beroep en

deze instantie een beslissing op dit punt noodzakelijk acht voor het wijzen van haar vonnis, zij gehouden is zich tot het Hof te wenden. Aangezien tegen uitspraken van de Kúria volgens het Hongaarse recht geen hoger beroep openstaat, is de Kúria in het onderhavige geding gehouden zich met een prejudiciële vraag over de uitlegging van het Unierecht tot het Hof te wenden (arrest Consiglio nazionale dei geologi en Autorità garante della concorrenza e del mercato, zaak C- 136/12, EU:C:2013:489, punt 25).

- [19] In het kader van zijn verwijzingsplicht merkt de verwijzende rechter op dat hij het, gelet op de reeds gememoreerde tegenstrijdige praktijken, noodzakelijk acht om het gevaar voor een onjuiste uitlegging van het Unierecht af te wenden (arrest João Filipe Ferreira da Silva e Brito e.a., zaak C-160/14, EU:C:2015:565, punten 41-45).

Slot

[OMISSIS] [nationale procesrechtelijke aspecten]

Boedapest, 20 oktober 2020

[OMISSIS] [ondertekeningen]